

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: R. S., nar. X, bytem B.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 21. 5. 2021 proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 5. 2021, č. j. X o invalidní důchod

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím č. j. X ze dne 26. 1. 2021 žalovaný zamítl žádost žalobce o přiznání nároku na invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný při rozhodnutí vycházel z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město ze dne 15. 12. 2020, č. j. LPS/2020/12396-BM-CSSZ, z něhož vyplývá, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., odd. A, položce 7a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra

poklesu pracovní schopnosti 10 %, přičemž procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

2. Rozhodnutím žalovaného č. j. X ze dne 7. 5. 2021 byly zamítnuty námitky žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí a toto bylo potvrzeno. Podkladem pro rozhodnutí byl posudek o invaliditě ČSSZ Plzeň ze dne 3. 5. 2021 č. j. LPS/2021/188-NR-PLZ-CSSZ, dle něhož se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění v platném znění. Žalobce není invalidní, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., odd. A, položce 7a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

II.

Žaloba

3. Včasnou nedatovanou žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 21. 5. 2021 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované. Žalobu na výzvu soudu odůvodnil podáním ze dne 6. 2. 2021 tím, že navrhuje zohlednit jeho zdravotní kartu zahrnující výjezdy sanitek, jež dokazují, že medikace jeho stav nezlepšila. Nebyl dostatečně zohledněn jeho zdravotní stav, který není v žádném případě stabilní, neboť pokračuje fibrilace a arytmie. Navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a byl uznán zdravotně trvale pracovní nezařaditelným a byl mu přiznán minimálně částečný invalidní důchod a to do ablace, po které bude opět jeho zdravotní stav natolik uspokojivý, že bude moci být znova zaměstnán a to zpětně od vzniku choroby.

III.

Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 7. 7. 2021 zrekapitulovala dosavadní průběh správního řízení, odkázala na závěry vypracovaných posudků o invaliditě žalobce s tím, že je přesvědčena, že posudky vypracované lékařem OSSZ Plzeň-město a lékařem pracoviště ČSSZ Plzeň, odd. lékařské posudkové služby, byl plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz a žalovaná oba posudky považuje za objektivní. Subjektivní úvahy a vlastní vyhodnocení zdravotního stavu nejsou důvodem k uznání invalidity nebo ke změně jejího stupně či data jejího vzniku, neboť tato musí být objektivně zjištěna. Z tohoto důvodu navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení. Dále uvedla, že za současného stavu věci jí nezbyvá, než setrvat na svém rozhodnutí, jež žalobce napadl žalobou a tuto zamítnout jako nedůvodnou, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy.

IV.

Posouzení věci soudem

5. V dané věci bylo nařízeno jednání v souladu s ustanovením § 49 s. ř. s. s ohledem na žádost žalobce. Žalobce, který byl k jednání řádně a včas předvolán se k němu bez omluvy nedostavil, soud proto věc projednal a rozhodl v jeho nepřítomnosti.
6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V.

Rozhodnutí soudu

7. K námitce žalobce, že je třeba přihlédnout zejména k výjezdům sanitek po jeho posledním návratu z hospitalizace, jež dokazují, že medikace jeho zdravotní stav nezlepšila, s tím, že lékař ČSSZ dostatečně nezohlednil jeho zdravotní stav, jenž není v žádném případě stabilní, soud uvádí, že k ní není oprávněn se vyjadřovat, protože v této věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení.
8. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
9. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
10. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 10. 9. 2021 za účasti odborných lékařů z oboru interní lékařství, jemuž žalobce nebyl přítomen, neboť dokumentace byla dostačující. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (7. 5. 2021) nebyl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, nešlo o invaliditu, neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Komise uvedla, že vycházela z doložené zdravotní dokumentace zahrnující propouštěcí zprávu MUDr. B. D.

z hospitalizace na Interním odd. Vazební věznice Praha Pankrác od 17. 9. 2020 do 29. 9. 2020 dále od 15. 10. 2020 do 27. 10. 2020, zprávu MUDr. M. O. ze dne 3. 9. 2020, zprávu MUDr. P. P. ECHO ze 7. 7. 2020, zprávu MUDr. P. Š. z III. IK FN KV o kardiologickém vyšetření z 16. 6. 2020, propouštěcí zprávu z hospitalizace na Interním odd. Vazební věznice Praha Pankrác od 11. 6. 2020 do 9. 7. 2020 MUDr. F., propouštěcí zprávu z hospitalizace na Interním odd. Vazební věznice Praha Pankrác od 11. 2. 2020 do 25. 2. 2020 MUDr. B. D., zprávy z interních vyšetření z 11. 4. 2019, 8. 4. 2019 a 21. 2. 2019, lékařskou zprávu MUDr. J. a P. z II. interní kliniky FN Plzeň ze dne 20. 6. 2021, zprávu MUDr. P. V. a MUDr. O. S. z II. IK FNP o Holterovském vyšetření ze dne 13. 7. až 19. 7. 2021. Z této zdravotní dokumentace byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, jehož rozhodující příčinou je perzistující fibrilace síní, stav po farmakologické verzi amiodaronem na sinusový rytmus. Ani nově doložené lékařské nálezy k jednání komise nepřinesly novum ve zdravotním postižení ani jiný posudkový náhled. U žalobce se jedná o stav bez omezení srdeční funkce a celkové výkonnosti při běžném zatížení uvedené v kapitole IX., odd. A, položce 7a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v platném znění, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Nelze ale hodnotit dle stejné kapitoly a oddílu, položky 7b) či 7c) (středně těžké až těžké funkční postižení) vzhledem k tomu, že nejsou naplněna posudková kritéria těchto položek. Není v lékařských nálezech prokázáno, že posuzovaný má omezení srdeční funkce a celkové výkonnosti při středně těžkém či lehkém zatížení, recidivující neurokardiogenní synkopy přetrvávající po zavedení cílové terapie. Není důvod pro použití § 3 ani § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce komise konstatuje, že je v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Plzeň-město a s posudkovým zhodnocením námitkového řízení ve smyslu nepřiznání invalidity při přiřazení funkčního postižení ke kapitole IX, odd. A, položce 7a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, pro které stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti 10 %. Klinický stav odpovídá stavu bez omezení srdeční funkce a celkové výkonnosti při běžném zatížení. Žalobce není schopen práce spojené s těžkou fyzickou námahou, je schopen lehčí fyzické práce. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti je 10 %. K námitkám v žalobě PK MPSC ČR konstatovala, že k podrobnému zhodnocení funkčního postižení se vyjádřila ve svém posudkovém zhodnocení, přičemž měla k dispozici pro posouzení funkčního postižení žalobce dostatek podkladů, lékařských nálezů i zhodnocení odborným internistou při jednání, aby mohl být dostatečně objektivizován zdravotní stav a funkční postižení žalobce.

11. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a

duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

12. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
13. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 26. 1. 2021 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění. Po doručení shora uvedeného soudem vyžádaného posudku PK MPSV ze dne 10. 9. 2021 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované nebyl žalobce invalidní, neboť celková ztráta míry poklesu jeho pracovní schopnosti je 10 % a napadené rozhodnutí je tudíž správné. Soud proto poté, co věc projednal, žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšné žalované však nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, a z tohoto důvodu soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 29. 11. 2021

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně